

Zamislite, djeco, jedno veliko more

Zamislite, djeco, jedno veliko more. Zamislite onda jednu malu barku plavo-ljubičaste boje. Barka se lagano ljuđa po talasima. Na toj barci sam ja. Sjedim, posmatram more i razmišljam. Talasi me smiruju i opuštaju. Plavetnilo mora i neba se spajaju u jedno, u nekoj udaljenoj tački ispred mene. Kad zatvorim oči čujem zvuk talasa i galebova. Sve mi to pomaže da se koncentrišem i razmišljam. Onda dolaze ideje, male i velike, more ideja.

Zamislite, djeco, jedno veliko more, prljavo i tužno, bez plavetnila. Takvo more nije dom ni galebovima, ni morskim životinjama, a ni idejama. More se zagađuje na puno različitih načina: istraživanjem nafte i gasa, pomorskim saobraćajem, bacanjem otpadaka u more... Mi to ne primjećujemo, ali malo pomalo, more nestaje.

Zamislite, djeco, jedno veliko more. Onda uradite sve što možete da more i na javi ostane isto kao što ste ga i zamislili-čisto, plavo i inspirativno.

Autor: Luka Talevski V 1

JUOŠ "Milan Vuković"-Herceg Novi

Mentor: Branka Milošević